

Publicerad 2009-01-14 11:42 av duvan59

Till minne av den personen som är min förebild i livet min älskade mormor.

Mormor

Mormor fick gåvan att förutse
hon samtalade ofta med gud
Knäppte sina händer för att be
han fanns under hennes hud

Hon var en bedårande vacker själ
som smärtsamt vandrade i livet
Ville alla olycksfåglar endast väl
kärlek till sin nästa var för henne givet

Trots att hon i livet for riktigt illa
av ondskans ansikte mången gång
Vandrade hon i godhet tyst och stilla
minns för alltid "barnatro" hennes sång

Du ska inte ängslas var hennes ord
när någon var orolig eller trött
Inbjuden till hennes värmande bord
Den vackraste människan jag mött

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten